

žita izvesti, se mora spomladna. Poleg pšenice in rži je važna tudi setev spomladnega ječmena, ki je za zmesni kruh prav dober. Če tudi nam spomladna setva krušnega žita nekaj pozneje zori, je vendarle še setev strniščne ajde po teh sadežih mogoča, zlasti po spomladnem ječmenu.

Seveda se nam tudi pri tej setvi kažejo težave, katere bo treba na kak način premagati.

Največja težava se nam kaže v dobavi potrebnega semena. Iz zunanjih dežel bo težko kaj dobiti. Najbrže nič. Pa tudi iz domačih krajev bo težko spraviti potrebno seme skupaj, deloma zaradi tega, ker se spomladnega žita pri nas sploh manj prideluje (le po gotovih krajih), deloma pa zaradi tega, ker je vojnožitni prometni zavod že vse pokupil, kar je bilo razpoložnih zalog. To je velika škoda za naše žitno pridelovanje, na katero smo od dne do dne — bolj navezani.

Na vsak način bi se morala c. kr. kmetijska družba, oziroma Gospodarska Zveza, takoj pobrigati za to, da se dobi vse potrebno seme spomladnega žita, kolikor se ga da sploh še dobiti. Ravno tako se morajo pobrigati pa tudi vsi tisti gospodarji za nakup potrebnega semena, ki želijo sejati spomladno pšenico, spomladno rž ali pa spomladni ječmen. Najbolje bo, če se prizadeji gospodarji obračajo na svoja županstva zaradi dobave potrebnega semena in da posredujejo županstva ves ta nakup.

Najtežje bo dobiti spomladno pšenico, ker je pri nas bolj izjemoma pridelujejo. Glede te je pripomniti, da jo moramo sejati v prvi spomladi, da bo imela zadosti vlage za svoj razvoj. Spomladne rži se bo dalo še kaj dobiti, ker se pri nas v hribskih krajih rada prideluje. Tudi za rž velja zgodnja setev. Važen je v takih slučajih pa tudi spomladni ječmen, ki se pri nas tuhtam seje in od katerega bi se moralo dalo dobiti tudi še nekaj semena.

Na vsak način je naša naloga, da skrbimo že sedaj za spomladno setev in da storimo v tem oziru vse, kar je mogoče. Le na ta način si zamoremo zagotoviti zadosten pridelek krušnega žita v nastopajočem letu.

Rohrman.

Kmečki kruh -- pod mizo.

Piše se nam:

V ponedeljek dne 11. vinotoka 1915, kmalu po 9. uri zjutraj je prišlo v »Z.« gostilno v Ptuj s košarico v roki kakih 14 ali 15 let staro, čedno oblečeno kmečko dekle k mali južini. Povžilo je skledico neke juhe z mesom in zraven pilo četrt l. vina. Pri tej priliki sem jaz, tujec v ptujskem mestu, sedeč ob drugi mizi, opazil, da je dekle vsakokrat, kadar je došla natakara v sobo, skrilo domač kmečki kruh na svoje krilo pod mizo; ko je pa natakara odšla, položilo je isti kruh zopet pred se na mizo in to ponovilo večkrat.

Mene je tako skrivanje poštenega kmečkega kruha v sedanjem vojnem času hudo pogrelo. Moj Bog, sem si mislil, če naš vsakdanji črn kruh tudi še zdaj nima veljave po gostilnah, da se mora skrivati pod mizo, kedaj pa ga bo sploh imel? Najraje bi bil dekle pošteno okregal, a premislil sem si ter sklenil ga o priliki naznaniti Tebi, cenj. »Slov. G.«, ki si vrl zagovornik in branitelj kmečkih pravic in koristi, da Ti zakličem 25.000krat na ves glas, ki se bo slišal širom slov. domovine: »Hoj, dekle, tako pa ne! Črn kmečki kruh na in ne pod mizo, in če je tudi stokrat v mestni gostilni! Ne sramuj se ga, ampak spoštuj ga in ponosna in vesela bodi, da ga imaš! Na stotisoče je ljudi, ki bi ga radi imeli, pa ga nimajo. Časi, ko je bil preprost človek od sebičnih preobrestnikov zasramovan zaradi tega, da je vzel grizljaj domačega kruha, mesa i. dr. se boj na daljno pot, so minili ter se ne bodo več vrnili. Dandanes smo prepričani vsi, da brez vsakdanjega kruha ni vojske, ni zmage, ne domovine. Sedaj v marsikateri trgovini ali gostilni za gotov denar ne dobiš kruha, ne belega, ne črnega; navsezadnje pa je denar, če moreš! Kmečke stopinje, kmečki žulji rešujejo našo ljubo Avstrijo iz nastavljenosti ji pasti, v kateri bi naj mi vsi, izgladani do smrti, obnemogli. Da se to ne bo zgodilo, k temu pripomagaj tudi okregano kmečko dekle, ti, z najprijaznejšim delom na rodni grudi domači, kjer po leti vsakdanji kruhek zori!«

A. Starina.

Nove vladne odredbe na na gospodarskem polju.

Nove cene za moko. Štajersko namestništvo razglasa: Notranje ministrstvo je izdalo za vojno-žitno-prometni zavod nove predpise glede na zmlete žita ter določilo nove cene za oddajo moke na debelo.

Te cene za oddajo moke na debelo znašajo za meterski stot, in sicer od mlina, oziroma od zadnje železniške postaje kupea, za pšenični zдроб in pšenično moko za peko 110 K, za moko za kuho štev. 1 90 K, za štev. 2 75 K in za krušno moko 47 K za meterski stot. Na podlagi teh cen, ki so mnogo višje, kakor so bile dosedanje cene za moko, je določilo namestništvo cene za moko pri prodaji na drobno. Te cene so različne, in sicer so drugačne za občine, ki se nahajajo ob kake železniški postaji, za občine, ki niso oddaljene več kakor 3 km od kake železniške postaje, ter končno za vse druge občine na deželi. Za občine, ki se nahajajo ob kake železniški postaji, ali ki so oddaljene od kake železniške postaje 3 km, so določene cene za nadrobno prodajo moke sledeče: za pšenični zдроб in za pšenično moko za peko 1 kg K 1.20, za moko za kuho štev. 1 90 v, štev. 2 84 v in za krušno moko 1 kg 55 v. Za občine, ki so oddaljene od kake železniške postaje več kakor 3 km in ne več kakor 10 km, so določene cene pri prodaji moke na drobno sledeče: za pšenični zдроб in za pšenično moko za peko 1 kg K 1.21, za moko za kuho štev. 1 1 K, štev. 2 85 v in za krušno moko 56 v. Za vse občine, ki so oddaljene od kake železniške postaje več kakor 10 km, so pa cene sledeče: Za pšenični zдроб in za pšenično belo moko za peko 1 kg K 1.23, za pšenično moko za kuho štev. 1 K 1.02, štev. 2 87 v in za krušno moko 1 kg 58 v. Pripomniti je, da v te cene ni všteti užitinski davek.

Novi predpisi za zmletev žita. Notranje ministrstvo je izdalo glede na zmletev žita vojno-žitno-prometnemu zavodu sledeče nove predpise: Iz pšenice se sme izmleti 3% pšeničnega zdrofa, 15% nove vrste pšenične moke za kuho, in sicer štev. 2, potem 64% krušne moke in 15 odstotkov otrobov. Dosedaj je znašal izmletek 78%, odslej naprej bi pa znašal 82%.

Najvišje cene za petrolej. Z 2. januarjem so stopile v veljavo najvišje cene za petrolej v prodaji na drobno, ki so v raznih krajih različne, in sicer z ozirom na oddaljenost posameznih občin od železniških postaj, oziroma mest. Nekaka temeljna najvišja cena za spodnještajerske okraje je 50 v za 1 liter ali 61 v za 1 kg petroleja. Za mariborski okraj velja 50 v, oziroma 61 v kot temeljna cena. Z ozirom na razne stroške pri prevažanju od železnice je za večino občin določeno 51 v, oziroma 62 v, za najbolj oddaljene občine 52 v, oziroma 63 v. V ptujskem okraju je temeljna cena 51 v, oziroma 72 v, za bližnje občine 52 v, oziroma 63 v, za najbolj oddaljene 54 v, oziroma 65 v. Za ormoški sodni okraj 51 v, oziroma 62 v (za Ormož, Hardek, Obriž in Središče), za ostale občine 53 v, oziroma 64 v. Za rogaški sodni okraj 52 v, oziroma 63 v (za Rogatec, za Slatino in okolico in za Kostivnico), za vse druge občine 54 v, oziroma 65 v. Te najvišje cene se morajo v prodajalnah na vidnem mestu javno razglasiti.

Oddaja kovinskega orodja. Ministrstvo je dne 29. decembra glede oddaje kovinskih predmetov in orodja sledeče odredilo: 1. Izdelovalci in trgovci morajo od svojih zalog za sedaj oddati samo eno tretjino kovinastih predmetov, ki jih imajo v zalogi. 2. Lastniki gostiln in točilnic, pekarij in slaščičarn, nadalje društva, ki imajo gostilne in točilnice — izvzeti so zavodi, ki imajo izrecni dobrodelni namen — morajo za sedaj oddati samo polovico kovinastih predmetov in orodja, ki jih imajo v svoji posesti. Taki predmeti so: Kuhinjska posoda in navadna bakrena, ali z drugimi kovinami prevlečena posoda, ki se rabi pri kosilih, posoda iz čistega nikla, možnarji, tolkači, navadni svečniki — izvzeti so svečniki iz pločevine — gladilniki iz medenine, posoda in kotli iz bakra in medenine, ki se rabijo za vkuhanje sadja in zelenjave, vratca ali plošče pri pečeh in štedilnikih, ki so napravljena iz bakra, medenine, brona ali tombaka, uteži iz medenine od teže pol kg in naprej. Predmete iz drugih tvarin, ki so na tanko prevlečeni z bakrom, medenino, bronom, tombakom ali niklom, ni treba oddati. Tretjina ali polovica oddaji podvrženih kovin se izračuna tako, da se pri tehtanju vzame v poštev ali v račun tudi ona množina kovin, ki jo je dotičnik že ali brezplačno ali za gotov denar oddal osrednji delniški družbi za kovine ali posebnim za nakup kovinskih predmetov pooblaščenim osebam ali trgovcem. Od skupne teže se torej potem odšteje ena tretjina ali polovica. Če imaš n. pr. sedaj v zalogi 150 kg kovinastih predmetov, oddal pa si jih že poprej prostovoljno 60 kg, ti ni treba — če si trgovec ali izdelovalec — sedaj oddati več kot 10 kg; če pa si gostilničar, moraš po gornjem računu oddati še 45 kg svoje posode ali predmetov, t. j. 60 in 45 je 105 kg. Kedaj morajo izdelovalci, trgovci in gostilničari oddati zahtevane predmete, bo določilo okrajno glavarstvo. Druge osebe, t. j. zasebniki, posestniki i. t. d., ki bi morali že do 30. decembra oddati svoje kovinaste predmete, se lahko tudi po tem roku to storijo in jih prostovoljno prodajo osrednji delniški družbi za kovine na Dunaju ali pa njenim pooblaščenim.

Če komu ni popolnoma jasno, katere predmete svojega gospodarstva bi naj oddal, naj se obrne do okrajnega glavarstva.

Rusko bojišče.

Lansko leto so Rusi v sedanjem času gospodarili v Karpatih, kjer so pozneje tudi izkervaveli. Na tisoče ruskih vojakov spi v karpatskih šumah večno spanje. Karpati so bili pogin ruske armade. Daleč, več sto kilometrov, so morali Rusi vsled svojih karpatskih porazov premakniti svojo bojno črto nazaj na svoje ozemlje. Edino ozek pas gališke zemlje izhoden od reke Strypa in severno od Dnjestra še ima ruska armada v svoji oblasti. Celo jesen si Rusi ni upali napadati. Zbirali je na tistem sveže čete, jim in pošiljal proti naši meji. In sedaj, ko je napočila na severnem bojišču ostra zima, se je ruski medved vzdramil in se skobacal iz svojega dobro zavarovanega brloga v Besarabiji in Voliniji ter je začel ob koncu meseca decembra 1915 napadati naše postojanke ob besarabsko-bukovinski meji in zadnje dni tudi v izhodni Galiciji, ob Dnjestru in Strypi.

Ob Novem letu so bili napadi Rusov ob Strypi izredno srditi, boji pa silno krvavi. Posebno pri mestu Bučac (severoizhodno od Stanislava) ter pri Burkanovu (severno od Bučaca) napadajo Rusi z veliko silo. Dosedaj so ostale te naše postojanke, kakor tudi one ob besarabski meji, kljub večdnevni ruski navalom v naših rokah. Rusi so si zaman razbijali svoje glave ob trdnih naših vrstah. Več stotin Rusov je obležalo mrtvih pred našimi žičnatimi ograjami, čez 3000 pa so jih naši v zadnjem tednu ujeli.

Nekatera poročila pravijo, da je Rus zbral sedaj proti avstrijski bojni črti novo dvamilijonsko armado. Potemtakem bi bilo pričakovati na severu še hudih bojev.

Hudi boji v izhodni Galiciji, in ob besarabski meji.

Poročila z bojišča.

Dne 30. decembra.

Boji v izhodni Galiciji se razširjajo in postajajo hujši. Včeraj (29. dec.) sovražnik ni napadal samo besarabske fronte, marveč tudi naše postojanke izhodno od dolnje in srednje Strype. Njegovo prodiranje se je razbilo večinoma že v ognju naših baterij. Kjer se to ni zgodilo, so se razbile ruske napadalne čete v našem infanterijskem ognju in v ognju strojnih pušk. Na najsevernejšem delu svojega včerajšnjega bojišča pred območjem v Burkanovu je pustil sovražnik 900 mrtvih in težko ranjenih. Tu so se udali 3 praporščaki in 870 mož. Skupno število 29. dec. v izhodni Galiciji ujetih je preko 1200 mož.

Dne 31. decembra.

Predozemlje naše fronte ob Strypi je bilo med Bučacem in Višnjovskim, tudi včeraj (30. dec.) pozorišče ponovnih z močnimi silami izvedenih ruskih napadov. Zopet so se, kakor prejšnje dni, v ognju hladnokrvnih hrabrih čet naše Pflanz-Baltinove armade razbile vse sovražne naskakovalne čete. Ob dolnji Strypi in na besarabski fronti je delovanje po zadnjih bojih močno izčrpanega sovražnika začasno popustilo. Izgube, ki so jih imeli Rusi v preteklih dneh na izhodnogaliških bojiščih, presegajo povsod običajno mero. Včeraj, dne 30. decembra je ležalo ob Strypi pred odsekom ene stotnije 161, pred nekim drugim 325 ruskih trupel. Ob dolnji Strypi, ob Ikvi in ob Putilovki ni bilo nobenih posebnih dogodkov.

Dne 1. januarja 1916.

Bitka v izhodni Galiciji se nadaljuje z nezmanjšano silo. Težišča teh bojev se je včeraj dne 31. decembra nahajalo ob srednjem in spodnjem toku reke Strype.

Že v prvih popoldanskih urah se je pričelo na ozemlju severno-izhodno od Bučaca živahno obstreljevanje mnogoštevilne ruske artilerije, ki je trajalo notri do večera. Nato je začel sovražnik napadati. Sovražne čete so prodirale mestoma v gostih napadalnih vrstah štiri- do petkrat notri do naših žičnih ovir, toda bile so vsakokrat pod velikan.

skimi izgubami odbite. Po noči se je umaknil sovražnik, pustivši na bojišču na stotine mrtvih in težko ranjenih, nazaj v svoje 600 do 1000 korakov oddaljene postojanke.

Istotako so bili odbiti vsi ruski napadi pri Jaslovicah južno od Bučaca ter pri Usjakovu ob Dnjestru.

Na besarabski bojni črti je bilo na Silvestrovo razmeroma mirno.

Dne 2. januarja.

Sovražnik je sedaj zopet pričel svojo ofenzivo tudi proti besarabski bojni črti armade generala Pflanzer-Baltina. Ko je že v noči na novo leto dvakrat in na novega leta dan predpoldne i totako dvakrat brezuspešno poskušal udreti v naše postojanke, je ob 1. uri popoldne zopet vnovič hudo napadal utrdbе pri Toporocu; napad je pa bil od hrabrih braniteljev v bojnem metežu odbit. Dve uri pozneje je prodiralo na cmenjenem prostoru šest ruskih polkov, ki so pabili večinoma zopet odbiti. Le na ozemlju enega bataljona se boj na Novega leta dan ni bil zaključen. I gube sovražnika ob besarabski bojni črti so izvanredno velike.

Našo bojno črto ob Strypi severno-izhodno od Bučaca je sovražnik na Novega leta zjutraj zopet napadel. Napad se je izjalovil ravnotako, kakor ruski sunek proti nasipimi severno-izhodno od Burkanova.

Število v zadnjem tednu ujetih Rusov v izhodni Galiciji znaša 3000 mož.

Dne 3. jan.

Tudi včeraj dne 2. januarja so se vršili ob besarabski bojni črti celi dan srčiti boji. Sovražnik je storil vse, da bi predril naše črte na ozemlju Toporovca. Vse poskuse predreti je izjalovil hrabri odpor naših junaških čet. Število ujetih Rusov znaša 3 častnike in 850 mož.

Ob izlivu reke Seret, ob spodnji Strypi, ob potoku Kormin ter ob reki Styr so bili odbiti po samezni ruski sunki.

Zakaj Rusi napadajo?

Mnogi nepristranski vojni strokovnjaki, ki dobro poznajo težaven položaj ruske armade — veliko pomanjkanje častnikov in dobrega moštva — pravijo, da Rusi skoro gotovo nimajo namena začeti z novo veliko ofenzivo proti nam. K zadnjim napadom na našo fronto so jih najbrž prisilili Angleži in Francozi in tudi Italijani, da bi vsled ruskih napadov v Galiciji in Bukovini bilo naše armadno vodstvo prisiljeno, odtegniti nekaj svojih čet iz balkanskega in italijanskega bojišča, kjer našim sovražnikom precej slaba prede. Mi smo ob Strypi, Dnjestru in sploh na celi ruski bojni črti močno utrjeni in se nam torej ruskih navalov ni treba posebno bati.

Kako je bilo ob Dnjestru.

Slovenski vojak Ivan Zupan, doma iz Dobrovlja pri Marija Nazaretu, piše svoji mami, sestri in bratu:

Dragi mi domači! Prosili ste me, naj vam opišem kakšen dogodek iz vojaškega življenja. Opisal vam bom nek dogodek, ki sem ga doživel ob Dnjestru blizu besarabske meje. Bilo je neki večer, precej že po solnčnem zahodu. Jaz in trije drugi korenjaki smo bili oddaljeni na patroljo. Mislim se si: salamenski ruski medved, če se srečava, se bova dala, da se bodo kar iskre kresale. Ta večer sem imel povsod smolo. Že ko smo prišli iz našega strelskega jarka do žične ograje in smo lezli tam skozi, sem se jaz tako opraskal po rokah, da sem nevoljen malo porentačil, a na to sem kmalu pozabil, ko smo šli dalje. Koračil sem naprej, oni trije korenjaki pa za mano. Nekaj časa je slo dobro. Toda kaj pa je to? Naenkrat mi je zmanjkalo tal pod nogami. Na moje veliko začudenje sem se valil po grozni strmini dol naravnost proti Dnjestru, ki teče spodaj. Nekaj časa je bila glava navzdol, nekaj časa pa noge. Seveda sem se kmalu naveličal te vožnje. Zagrabil sem se za grm, ki je bil k sreči na tistem kraju in sem se tako srečno ustavil. Ko bi ne bilo tistega grma, pa bi se bil peljal v Dnjestr kopat, kar bi pa ne bilo posebno prijetno, zakaj brila je mrzla burja, pa tudi prav varno bi ne bilo, kajti Dnjester je velikanska reka, kakor pet Savinj. Tovariši so se mi smejali na vso moč, ko sem po bregu prikočeval nazaj na vrh. In hajdi, pa smo koračili dalje. Kar naenkrat smo nalezli na rusko patroljo. Mi smo je prej zapazili in smo začeli streljati, a tudi Moskali nam niso ostali dolžni. Pa smo se dali! Drug drugiega smo spravljali na drugi svet. Ostali štirje Rusi pa so jo urnih krač pobrisali, mi korenjaki pa smo se živi vrnili v strelski jarek. Tudi jaz sem pozneje parkrat tako bežal pred Moskali, da so mi kar pete živžgale, pa sem jim le ušel, četudi smo bili zelo blizu skupaj.

Rusi so sami velikokrat rekli, da Avstrijca ni mogoče ujeti, če ga že za tornistro drži, pa jo Rusu v roki pusti, sam pa uide. Jaz jim tudi tornistre nisem pustil, bi je bilo škoda.

Ne dolgo po tem dogodku smo se poslovili od Dnjestra, pa smo šli nad Lahe. Italijani streljajo kakor blazni, ali njih infanterija je pa plašljiva, kakor zajci. Tri dni pozneje, ko smo se pripeljali na laško bojišče, sem bil ranjen od italijanskega šrapnela v nogo. Bil je to grozen dan, kakor v peklju. Najprej je priletela granata in me je tako zasula, da sem se komaj iz prsti izkopal in potem je priletel šrapnel in se razpočil ravno nad mojo glavo in me ranil v desnno nogo. Sama Mati božja me je varovala smrti. In tega dneva ne pozabim nikoli, če še tudi živim sto let.

Grobovi naših junakov.

Podlovec Martin Žabota, doma iz Slamnjaka pri Ljutomeru, piše svoji ženi:

Ker nam Rusi ne dajo miru ne po noči, ne po dnevih, smo jih tako zdelali, da leži pred našimi postojankami nekaj stotin mrtvih ruskih vojakov. Zdaj mirujejo, ker so sprevideli, da se s slovenskimi lovci ni dobro igrati. Kako hrabro se bori naš lovski bataljon, je najboljši dokaz dejstvo, da je bilo zadnji mesec zopet nad 40 hrabrostnih svetinj razdeljenih med slovenske junake. In z nami se je bojeval tudi junaški bosensko-hercegovski pešpolk šte. . .

Ne daleč od nas in od naših postojank je mesto naših padlih junakov. Majhna in tiha dolinica; ob robu veliki križ iz brezovega lesa. Na desno in levo se vrstijo grobovi junakov, osem po številu. Vsi ti grobovi so lepo urejeni, ob vsakem je nagrobni križ z lepim napisom. Na vsakem grobu so povezani pisni šrapnelov in v njih cvetlice. Zemlja okrog grobov je posuta z belim peskom, pokopališče je ograjeno z brezovim lesom. V kotih so nasajene smrečice. Bele stopnice vodijo k vratom, nad katerimi je pisano na levi strani: „Padli lovci“, na desni pa napis: „Počivajte v miru, junaki! Bili ste hrabri in zvesti do smrti!“ Tako spiyo naši padli junaki in bratje vojni sen. Smrt jih je pokosila v cvetju let, ko so vršili najvišjo domovinsko dolžnost. Lepa in častna je smrt junaka na bojišču! — Martin Žabota, podlovec.

Italijansko bojišče.

Z italijanskega bojišča razglasa naš generalni štab: da se ni zgodilo nič posebnega.

Ob Novem letu sta si francoski predsednik Poincaré in italijanski kralj želela, da bi bila njih domovina velika in njih armada slavna.

Italijanska gosposka in poslanska zbornica sta poslali svoje zastopnike v glavni stan, da voščijo kralju Novo leto. Kralj jim je odgovoril, da se ne vrne prej domov v Rim, dokler ne postane zmagovalec. Bo pač moral v glavnem stanu počakati svojo smrt, verolomni Emanuele.

Pri Milanu in Ferari so zopet trčili vlaki skupaj, pri čemur je bilo ranjenih 25 oseb.

Slovenski fantje in možje stojimo kakor skala.

Slovenski fantje pešpolka šte. 47 nam pišejo z južnega bojišča:

Ljubi mi domači! Vprašate me, kako sem obhajal Božične praznike. Naznanjam vam, da sem jih obhajal v strelskih jarkih, pred sovražnim polentarjem. Ravno ob polnočni uri, ko smo se spominjali rojstva Gospodovega, nas je napadel sovražnik s hudo silo. Vendar smo ga z božjo pomočjo dobro naklestili in pregnali od naših postojank. Mi slovensko-štajerski fantje in možje, ki stojimo tukaj kakor skala za domovino in presvitlega nam cesarja, smo mu dali zobat jeklenih črešenj, da se je moral vrniti s krvavimi glavami. Veseli nas tudi, če dobimo slovenske častnike na bojno polje, ker s tem si delamo tu kratki čas.

Mnogo srčnih pozdravov vsem domačim in čitateljem „Slovenskega Gospodarja“ in „Straže“, ter srečno in veselo svidenje, če ne tukaj na zemlji, potem pa nad zvezdami. Franc Žižek od Sv. Benedikta v Slov. gor.; Ignac Urbanija od Sv. Urbana pri Ptuj; Ignac Murko od Sv. Lenarta v Slov. gor.; Ludovik Pšeničnik, poddesetnik, od Sv. Marjete ob Pesnici; Anton Tišler od St. Ilja v Slov. gor.; M. Harb od Sv. Marjete ob Pesnici; Jožef Fluher od Sv. Barbare v Slov. gor.; Alojzij Požgan od St. Janža na Dravskem polju.

Po šestih mescih.

Ivan Šepetauc z Bizeljskega nam piše:

Te dni mine šest mesecev, kar nam je laški zahrbtnež napovedal vojsko. Naša armada stoji kakor živ zid nepremakljivo na svojih postojankah. Izdajalec se vedno zaganja v nas, a se vrača le s potrtimi rebri nazaj. Dne 23. listopada smo imeli pripravljenih za Laha več zabojev ročnih in puškinih gra-

nat. Bili smo čisto brez skrbi v našem kritju, ko ja vi naenkrat straža, da Lah koraka proti našemu bregu. Menda bi rad imel daljši razgled na morje. G. narednik Zaveršnik je takoj vse pripravil za lov na kosmate polentarske glave. Pa lahko je bilo prijetno gledati, ko je marsikateri strahopetec strepetal za kamenom. To je bila prav prijazna igra, kakor v kinogledališču v Ljubljani, samo malo bolj krvavo je bilo. Dokler imamo takšne gospode voditelje in podčastnike, kakor je g. narednik Završnik in še drugi, se ni treba bati naši stotnji poraza.

Kako je ob Soči.

Anton Alt piše svojemu bratu č. g. Altu, Kaplanu v Slov. Bistrici:

Dan se je nagnil. Poslednji žarki zahajajočega solnca padajo na bojišče ter se poslavljajo od mnogih pač zadnjokrat v življenju. Cel dan so grmeči topovi ter sipali svoj pogubonosni ogenj med številne vrste pogumnih bojnikov. Napočil je večer, napočila noč, bojni grom poneha, vsak si želi majhnega počitka. Mnogi in mnogi že počivajo in spavajo tu smrtno spanje. Podamo se v naša kritja, napravimo ogenj, da si vsaj na večer ogrejemo premle ude.

Vojaki, za to pripravljeni, gredo in pregledajo bojišče in nosijo na vojaških nosilih ranjence v že pripravljene vojaške bolnišnice. Padlim tovarišem pa pripravljajo tovariši pri čarobnem svitu blede lune zadnji počitek v skupni gomili. Skupaj se se bojevali, skupaj so padli, naj še skupaj počivajo, dokler jih ne zbudi trobente glas. O počivajte, junaki, mirno! Daleč počivate, dragi tovariši, od svoje domovine. S pogumom ste šli v boj, oboroženi ne le s puško in mečem, ampak mnogi tudi z rožnim vencem. — Pripravljeni moramo biti ne le na boj, ampak tudi na večnost. O srečni, kateri so padli pripravljeni, — bil je kratek poslednji boj, s plavale so njih duše iz te solzne doline v večno veselje. Sedaj nimajo nobenega sovražnika več. Naj jim bo tuja zemlja lahka!

V dežju smrtonosnih krogel in morilnih granat mislim čisto na svoje drage v mili domovini in na minule čase. Marsikateri prej ni znal ceniti svoje domovine ter bil z marsičem nezadovoljen. Toda kruta usoda nam je pokazala, kaj je trpljenje, zato je postal marsikak drug človek. Če se še enkrat vrnem, bomo bogati na izkušnjah. Jaz sem hvala Bogu zdaj zmiraj zdrav. Z Bogom do zmage Avstrije!

Naše misli o ljubi domovini.

Slovenski vojaki, doma iz mariborske okolice, nam pišejo:

Marsikatera družina, ki je še lani v družbi svojega očeta, svojega brata praznovala Sveto noč, se veselila pri lučicah božičnega drevesa, letos pa vzdihuje: kje je oče, kje je sin? Vse je poklical naš presvitli cesar pod zastavo, pod orožje, braniti ljubo našo domovino. Poslovil se je oče od matere, ženin od neveste, hitela sta tja k svojim tovarišem na bojno polje, kjer se mora premagati naš ljuti sovražnik. „Tiha noč, sveta noč!“ (Tiho plavajo nebeski glasovi čez bojno polje, tiho plavajo misli tja v ljubo domovino, tja v rojstni kraj, kjer se nahajajo njegovi ljubi pri lučici božičnega drevesa. V duhu se nahaja doma pri svoji ženi in otrocih. V duhu sliši mili glas domačih zvonov farne cerkve, ki naznanjajo, da se nam rodi naš Zveličar. Mi pa ostanemo tukaj na straži z napeto puško v roki, dokler ne udarimo našega sovražnika in dokler se ne uresniči glas: Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!

Srečno Novo leto želijo vsem dobrim Slovincem in Slovenkam v domovini: Alojz Weis, doma iz Krčevine pri Mariboru; Gašper Fluher in Karl Kebrič, oba iz Kamnice pri Mariboru; F. Pečnik in J. Zehrl.

Italijane zebe.

Pismo slovenskih vojakov s koroško-italijanske meje:

Zimo že imamo dva mesca tukaj. Burja in sneg, to nam dela nadlogo. Na polentarja nimamo strahu, ker si itak ne upa k nam. Z granatami in šrapneli nas včasih oblega, pa teh smo mi že vajeni. Z infanterijo si ne upa naprej; mu menda ne diši naš svinec. Pol leta je že minilo, kar Lah tukaj zgoraj čepi, pa še ni nič pridobil. Ne gre tako lahko, kakor si je mislil, da bo samo šel naprej proti Celovcu. A zime Lah tudi ni navajen. Tukaj nismo daleč narazen, pa slišimo po noči, kako tožijo Lahi: „Fredo, fredo!“ (mrzlo). Daj vsemogočni Bog, da bo skoraj zmazala sovražnikova moč!

Tukaj na koroško-italijanski meji mi slovenski fantje stojimo, na polentarja prežimo in zvesto čuvamo prehode v slovensko domovino. Veselo Novo leto in skorajšnje veselo svidenje! Anton Brumen od Sv. Tomaža pri Ormožu; Martin Horvat od Sv. Petra pri Mariboru; Anton Marinič iz Janišberga pri Kapli.

Bolgarsko bojišče.

Na bolgarskem bojišču, ali pravzaprav na bolgarsko-grškem bojišču, je najnovejše, da so Franco-

zi in Angleži ugrabili naše in naših zarjznikov konzule in njih uradnike. Le bolgarski konzul baje ni ujet, ker jo je pravočasno popihal. Francozi in Angleži so upali, da bodo pri konzulih našli važne papirje, a so se motili, konzuli so par dni prej sežgali vse knjige in važnejše spise.

Kar se tice osebné svobode konzulov in konzulatnih uradnikov, so bili francosko-angleški gospodje enkrat zopet premalo premišljeni. Mi in naši zagotovo, na katerih lahko izsilimo svobodo svojih ljudi. V tem oziru bodo nam Francozi in Angleži kmalu osramočeni in ponižni prišli nasproti.

Od Grčije bi bilo pričakovati, da se sedaj postavi odločno na noge. Ali še je to svobodna in samostojna država, v kateri tuji zapirajo uradnike držav, s katerimi ima prijateljske razmere? Toda Grčija je tako navezana na uvoz živil, da je težko pričakovati od nje odločnosti.

Francozi in Angleži se bahajo, da so pred Solunom nepremagljivi, ker so tako dobro utrjeni. Tavezniki imamo tudi Francoze in Angleže na razpolago lahko govorijo, dokler ne bo naših kanonov tam. Francoske, belgijske in ruske trdnjave so bile tudi nepremagljive, a so pripeljali naši fantje svoje topove pred nje in razrušile so se v prah.

Ali in kdaj bodo naše ter bolgarske čete začele prodirati, o tem nimamo nobenih zanesljivih podatkov. Kar se piše in govori, je le ugibanje.

Naši uradniki v Solunu ujeti.

Francoski general Sarraill je v imenu četverosporazuma ugrabil naše, nemške, bolgarske in turške konzulatne uradnike, jih spraval na vojno ladjo, ter jih odpeljal v kako grško pristanišče ali pa na angleški otok Malta v ujetništvo. Kot vzrok je navedel, ker so začeli naši in nemški letalci metati v tabor pri Solunu bombe, za to je treba vse nevarne tujce odstraniti. S tem se je četverosporazum proglašil za pravega in edinega gospoda v Solunu. Solun ni več grški, ampak četverosporazumov. Grčija je sicer ugovarjala proti nasilstvu in kršenju njenih pravic, toda četverosporazum se ne ozira več na grške ugovore. Grška javnost je razburjena proti Francozom in Angležem.

Avstrija, Bolgarija, Turčija in Nemčija pa so dobile en vzrok več, da marširajo proti Solunu.

Zračni boji nad Solunom.

Naši in nemški letalci so dne 1. jan. bombardirali četverosporazumove postojanke pri Solunu. Nekaj ljudi je bilo ubitih. Drugi letalci so bombardirali sovražne postojanke pri Semiraju in Kilindiru, ter ubili 7 angleških vojakov. Na to je francoski general Sarraill dal zapreti naše in zavezniške konzule v Solunu.

Solun nepremagljiva trdnjava

Italijanski listi pišejo, da se je francoski general Castelnau v pogovoru izjavil, da je Solun tako močno utrjen, da ga ni mogoče zavzeti. Skrb ga le, da Soluna, te nepremagljive trdnjave, avstro-ogrške, nemške in bolgarske čete ne bodo napadle, sicer bi jih kot branitelj Soluna zelo toplo sprejel. Gospod Castelnau govori jako visoko. Toda visokim smrekam vihar vrhe lomi.

Mackensen v Sofiji.

Kakor poroča „Kölnische Zeitung“, je bival general Mackensen v Sofiji, kjer se je sporazumel z bolgarskim generalnim štabom glede vseh nadaljnjih vojnih podvzetij ter tudi glede ureditve vrhovnega poveljstva nad združenimi četami na Balkanu.

Poveljnik bolgarske macedonske armade, general Todorov, je izjavil poročevalcu madžarskega lista „Az Est“: Z Mackensenom smo določili natančen načrt. Armada čaka na nova povelja. Fronta proti Francozom in Angležem je komaj 50 km dolga. Neverjetno je, da bi se mogle sovražne čete našemu napadu dolgo zoperstavljati.

Kralj Peter v Solunu

Kralj Peter se je iz Italije pripeljal pred Solun. Izstopiti baje noče. Ker niha več svoje zemlje, hoče biti vsaj blizu ostankov svoje armade. Srbske, sicer maloštevilne čete, ki so prispele v Solun, so pridružene in uvrščene v francoske polke.

Črnogorsko bojišče.

V izhodni Črnigori (prejšnjem sandžaku) stojijo naše čete še vedno na severnem bregu globoke reke Tare, severno od mesta Berane in izhodno od mesta

Plav. Da smo napadli Lovčen pri Cetinju, to izvemo dosedaj samo iz črnogorskih poročil.

Uradno razglša črnogorska vlada, da je položaj vedno resnejši, ker primanjkuje živil in je dovoz nemogoč. Avstrijski podmorski čolni neumorno napadajo vse ladje, ki prihajajo na črnogorsko in albansko obal.

Turška bojišča.

Ob Dardanelah nastopajo sedaj Turki napadalno proti Angležem. Boji so zelo srčiti, toda naša artilerija, ki je prišla Turkom na pomoč, opravlja zopet točno in vestno svoje delo.

V Mezopotamiji, kjer je bil po mnenju nekaterih pismoukov raj, se trudijo Turki, da bi pri Kut-el-Amari obkolili Angleže in jih zajeli.

O bojih za Egipt se nanovo razglša, da je vožnja po Sueškem prekopu že ustavljena, ker je nevarna. Toda taka poročila je treba z opreznostjo sprejemati, dokler se nam uradno ne potrdijo.

Boji z Rusi v Kavkazu mirujejo.

Četverosporazumovi modrijani, ki slišijo velikokrat tudi travo rasti, prerokujejo, da se bo general Mackensen kmalu pojavil z veliko vojsko ali v Mezopotamiji, ali proti Egiptu. Pravijo, da miruje ofenziva proti Francozom, Rusom, Italijanom in pri Solunu. Za to je po njih mnenju verjetno, da bode Mackensen avstrijske in nemške čete zapeljal na bojišča v Malo Azijo. Naše mnenje je: Vse je mogoče, a verjetno ni, da bi naše čete šle v Malo Azijo, ker je turških dovolj. Turki k večjemu potrebujejo — poveljnike.

Angleži zapustijo tudi Seddil-Bahr?

Iz Carigrada se poroča: Vse gibanje angleških čet na polotoku Galipoli ima namen prikriti dejstvo, da se pripravljajo angleške čete na odhod tudi pri Seddil-Bahru, ki je zadnja angleška postojanka na polotoku Galipoli.

Nova vojna napoved Avstriji.

V naše zunanje ministrstvo je — glasom zasebnega poročila — došla vest, da je Esad paša v imenu Albanijske Avstro-Ogrske napovedal vojsko.

Ako je to poročilo resnično, potem je svetovna vojska rodila eno smešnost več. Esad paša je že od nekdanj velik pustolovec, samo da ga svet še prej ni dobro poznal.

Cesarjeva zahvala armadi in mornarici.

Na novoletno voščilo armadnega vrhovnega poveljnika feldmaršala nadvojvode Friderika je cesar odgovoril s to-le brzojavko:

Globoko občutena novoletna voščila na bojiščih stoječe oborožene sile, katera ste mi ravno izrekli, so me globoko ganila. Vaš pogled na preteklo vojno leto mi da s ponosnim veseljem spoznati zaupanje, ki navdaja Mojo oboroženo silo v zavesti vseh teh uspehov, katere označuje naš in naših zaveznikov sedanji vojni položaj. Če se nam je tudi spomladi postavil z Italijo zavrtno nov sovražnik nasproti, so vendar hrabri branitelji na Tirolskem in Koroškem ter Moja junška armada ob Soči kljubovali vsem njegovim naskokom. Z zavzetjem Belgrada po sijajno slavnem prekoračenju Donave in Save so naše in nemške armade ponele svoje zastave daleč na Balkan. Kamor se zdaj ozrem, vidim na kopnem in na morju, neomažno se bojevali svojo brambno silo na severu in na jugu, navdano s koprnenjem naprej. Zahvaljujem se toploti Vam za vsa čustva in zagotovila, ki ste mi jih izrazili, ter prosim nebo za blagoslov Moji brambni sili in za jekleni ščit in ostri meč domovine.

Franc Jožef m. p.

Vrhovni armadni poveljnik feldmaršal nadvojvoda Friderik je izdal nato armadno povelje, v katerem sporoča vsji vojski to zahvalo najvišjega gospodarja.

Sestanek nadvojvode Friderika z bolgarskim kraljem.

Savski most pri Belgradu se je zopet popravil, in promet slovesno otvoril. Slovesni otvoritvi je prisostoval tudi nadvojvoda Friderik. Po slavnosti se je podal vrhovni poveljnik, feldmaršal nadvojvoda Friderik, s parnikom „Sophie“ v Smederevo, kamor je prispel iz Sofije bolgarski kralj Ferdinand v spremstvu obeh princev, Borisa in Cirila. Feldmaršal Friderik je izročil bolgarskemu kralju Ferdinandu novoletno pozdravo Njegovega Velikanstva cesarja ter naše armade.

Us da naših vojakov v srbskem ujetništvu

Iz Rima se dne 3. jan. poroča: Dosedaj so spravili vse avstrijske vojake, ki so se nahajali v srbskem ujetništvu, na italijanski otok Asinaro, severno-zahodno od otoka Korzika. Za ujetnike se je poskrbelo v zadostni meri. Ujetniki so utrjeni, oslavljeni in zamišljeni, toda veseli jih, ker je podnebje na tem otoku veliko ugodnejše, kakor v Srbiji. Ujetniki pripovedujejo, da se jim v Srbiji ni godilo dobro. Njihovo zdravstveno stanje je vobče povoljno. Njihovo obnašanje napram italijanskemu prebivalstvu je sicer prijazno, toda nezaupljivo.

Ruska princezinja za posebej mir.

Predsednik ruske poslanske zbornice (dume) Rodzianko je v proračunskem odseku naznanil, da je dobil pred tedni pismo v inozemstvu živeče ruske princezinje Vasilčikov, v katerem je ponudila svoje sodelovanje, da Rusija sklene z Avstrijo in Nemčijo posebej mir. Rodzianko je baje z ogorčenjem izročil pismo zunanjemu ministru Sasonovu. Pozneje je prišla princezinja sanja v Petrograd ter je pri različnih osebah govorila za svoj načrt. Policija, ki je to princezinjo ves čas nadzorovala, jo je prišla, jo izgnala iz Petrograda ter ji določila za bivališče njen grad v južni Rusiji.

Vojska letos končana.

Italijanski poslanik v Parizu, Tittoni, je za Novo leto sprejel italijanske pariške naseljence ter izrekel upanje, da bo v novem letu vojska končana, in da bo leto 1916 prineslo Italiji in zaveznikom — zmago. Slabo bi bilo, ako bi gospoda Tittonija ravno tako varalo upanje na konec vojske, kakor ga bo gotovo upanje na končno zmago!

Splošna vojaška dolžnost na Angleškem.

Nakana sedanjega angleškega ministrstva, da se upelje za neoženjene moške splošna vojna dolžnost, razburja vso angleško javnost. Na eni strani uvidevajo, da je potrebna, na drugi strani pa se vsak boji za svojo in svojih svobodo. Posebno hudi so pa proti nameravani vojni dolžnosti Irce in delavce.

Toda tudi če upeljejo splošno vojaško dolžnost, se v sedanji svetovni vojski ne bodo mogli pokazati njeni uspehi. Angleški ministri gotovo tudi na to ne mislijo, ampak na bodočnost, toda sedaj je najboljša priložnost za upeljavo, ker je sila za vojaštvo in ker se Francozi in Rusi hudujejo, da morajo krvaveti za Angleže.

Potopitev parnika „Persia“.

V Sredozemskem morju je dne 30. dec. m. l. potopil nek podmorski čoln angleški parnik „Persia“, na katerem se je nahajalo 230 oseb, med njimi trije Amerikanci. Dva Amerikanca, med njima ameriški konzul v Adenu, sta se potopila, eden se je rešil. Večina oseb se je potopila, ker se je parnik v petih minutah po torpediranju potopil.

Predsednik severno-ameriških držav, Wilson, ki se je nahajal ravno na ženitvanjskem potovanju, se je vrnil v Vašington, da preišče slučaj. Amerika bo zopet delala težave. Ne ve se dosedaj, čegav je bil podmorski čoln.

Slovenske žrtve za domovino.

— Franc Brilej. Iz Prevorja pri Pilštanju se poroča: Umrl je infanterist Franc Brilej v najboljših letih svoje mladosti. Bil je krepak, korajžen in vedno vesel muzikant. V sosedščini je bil zelo priljubljen. Pogreb se je vršil dne 6. dec. Naj mu boe lahka domača zemlja!

— Janko Kloar. Iz Griž pri Celju se nam poroča: Dne 10. nov. 1915 je izdahnul na južno-zapadnem bojišču svojo mlado dušo za cesarja in domovino Janko Kloar, p. d. Bezjakov. Bil je izredno nadarjen, priden in pošten mladenič, up in ponos svojih starišev. Uboji stariši! Umrl jim je lansko leto nenadoma takisto pridni sin Miha in zdaj še ta! Edina še živeča dva brata sta tudi pri vojaki. Kako je naš Janko ljubil stariše, nam priča dejstvo, da se jih je na severnem, kakor tudi na južno-zapadnem bojišču vedno in redno spominjal. Ako je imel le količjak časa v strelnem jarku, napisal je vsaj par vrstic mamic in očetu v tolažbo. Se 23. oktobra jim je pisal to-le: „Oglašam se Vam. Do zdaj sem še,

hvala Bogu, zdrav. Bliža se dan Vseh svetih. Rad bi pomolil na grobu dragega mi brata, pa usoda je drugačna. Veselo je, da je pokopan brat na domači zemlji, a kje bodo moje kosti počivale, znal bo le Bog. Ako je božja in Marijina volja, se bomo še videli, če ne, pa se vidimo v nebeških višavah, kjer nas že dragi Miha pričakuje. Ako sem Vas kedaj razžalil, odpustite mi. Ako padem, padem za domovino, ki jo hoče ugrabiti verolomni Lah. Kakor vidimo, je slutil Janko svojo smrt, a bal se je ni! Ubil ga je pritisk zraka sovražne granate. Naj bo v nebesih zaslužen plačilo slovenskemu junaku! Vrlj rodbini pa naše globoko sožalje!

— **Franc Kovačič.** Iz Zdol pri Brezicah se nam piše: Dne 2. julija 1915 je na Ogrskem umrl v bolnišnici Franc Kovačič vsled ran in prehlajenja. Služil je pri 88. domobranskem pešpolku Rajni je bil od začetka vojne na bojišču. V bolnišnici je bil prvič približno štiri mesece in pozneje zopet v bojni črti. Ko je bil zopet ranjen, je prišel v bolnišnico, kjer je za večno zaspal. Bil je potrpežljiv in v božjo voljo udan. Želel si je še enkrat svidenje s svojimi domačimi. A žalibog nismo ga videli, odkar je šel od doma. Služil je dve leti in pol. Rajni je vedno pisal iz bojnega polja ali pa iz bolnišnice, da nikoli več ne bo videl svojih domačih. Junak, počivaj v miru v tuji zemlji!

Jernej Kugler. Poroča se nam iz Galicije. Na soški bojni fronti je nov. 1915 padel, od laške granate zadet, mladenič Jernej Kugler p. d. Kovačev. Bil je priden fant, za katerim ne žalujejo samo njegovi domači, ampak vsak, kdor ga je poznal. Na istem bojišču je umrl za legarjem Anton Cokan p. d. Lorbekov, mroljuben in nadejola fant. Počivajta mirno, vrla junaka!

— **Franc Lasbaber.** Došla je žalostna novica, da je vobče priljubljeni in spoštovani Franc Lasbaber, iz velerpoštovane hiše Lasbaberjeve v Seliščih pri Sv. Juriju ob Ščavnici, posestnik v Kupečinih, žrtvoval svoje mlado življenje za cesarja in domovino. Dolgo se ni ničesar znašlo o njem, končno pa je došlo uradno poročilo, da je padel na srbskem bojišču že meseca decembra 1914. zvest v izpolnjevanju svojih dolžnosti kot podčastnik 5. dragonskega polka na patrulji. Marsikdo ga bo težko pogrešal. Padli zapuščajo žalujočo ženo in otroke.

— **Alojzij Postrak.** Iz Moravcev pri Mali Nedelji se nam poroča: Družina našega vrlega župana g. Postraka je poslala že pet sinov na bojišče. Od teh je padel, kakor se je sedaj izvedelo, Lojzek na karpatskem bojišču, ostali pa se bojujejo na fronti proti Italijanom. Padli Lojzek je bil vrl fant, krepka opora starišem. Stariši, ne žalujte preveč, saj se vidimo nad zvezdami!

— **Franc Rudolf.** Od Male Nedelje nam pišejo: Na italijanskem bojišču je dne 3. dec. 1915 padel, zadet od sovražne granate, trgovski sotrudenik Franc Rudolf. Padli je bil vzgleden mladenič. Živel je pobožno, pogosto prejemal sv. zakramente, bil je zaveden in odločen pristaša naše stranke, širil je našega „Slovenskega Gospodarja“ in je ljubil pošteno družbo. Čeleti bi bilo, da bi ga posnemala vsa naša slovenska mladina. Blagi mladenič, naj Ti bo slovenska zemljica lahka!

— **Alojzij Selinšek.** Z Mestnega vrha pri Ptujju pišejo: Nemila smrt nam je pokosila mladeniča Alojzija Selinšek v najlepši dobi, starega 21 let. Nahajal se je pet mesecev na ruskem bojišču in sedaj že pet mesecev na italijanskem bojišču, kjer ga je dne 5. dec. zadela sovražna granata ter mu odtrgala nit mladega življenja. Bil je priden fant. Njegov tovariš Franc Kolar je naznanil smrt domačim in pristavil: Bil mi je drag prijatelj, hraber vojak. In lahko ste ponosni na junakega sina! Mirno počivaj, ljubi Alojz, v goriški zemlji!

— **Martin Stuhec.** Z bojišča se nam poroča: Mnogo nas je fantov in možev tukaj skupaj na fronti proti polentarju in se nam res dobro godi. Vse težave prenašamo s skrajno zadovoljnostjo. Med nami je bil spoštovanja vreden fant, star 19 let, Martin Stuhec, doma iz Runča pri Veliki Nedelji. Bil je izvrsten kašipot in v vsaki stvari vesten in priden. Naenkrat, v jutro 14. dec., se sliši od daleč glas: Stuhec je mrtev! Sovražna krogla mu je predrla njegove mlade in junake prsi. Res. žalost za vse, kateri so mu bili prijatelji! Njegovim starišem pa iskreno sožalje in naj jih tolaži zavest, da je njih sin umrl za blagor domovine in cesarja. Slovenskim ženam in dekletom mnogo roždravov in na srečno svidenje! Franc Pungartnik, štabni narednik, doma iz Tešence pri Račah; Jožef Nedok, četovodja in pisec tega sestavka; Jožef Ausec, četovodja iz Sevnice; Ivan Janežič, iz Podgrada (Vipava); Zdravko Kuraš, desetenik, iz Koroškega; Franc Strmšek in Mat. Goričan, sanitetca; Franc Korpar, narednik iz Ptujja; Jurij Repolusk, narednik iz Arveža; Martin Morri, desetenik iz Koroškega; Ivan Polda, desetenik iz Kranjskega.

— **Anton Veidl in Jožef Goličnik.** Iz Smihela nad Mozirjem se nam piše: Zopet nam je neizprosna smrt iz naše sredine vzela dva moža. Oba sta bila za italijansko mejo in sta darovala svoje življenje na altar domovine. Prvi je Anton Veidl, posestnik v Smihelu. Bil je že od začetka vojske pri vojakih. Prišel je parkrat domov pogledat, a sedaj mu je italijanska krogla pretrgala nit še mladega živ-

ljenja. Drugi je posestnik Jožef Goličnik. Tudi ta se je v začetku vojske poslovil od svojih domačih, katerih ni potem več videl. Bil je ves čas blizu Pole. A pred dvema mesecema se je podal na bojišče in kmalu je postal žrtev vojne. Podsul ga je plaz z več tovariši. Tako sta žrtvovala svoje življenje za domovino še mlada, od vseh spoštovana moža, za katerima žalujeta doma ženi in mladoletni otroci. Spavajta mirno spanje v zemlji daljni, dokler vaju ne zbudi trobenta angeljska!

Razne novice.

Spreobrnitev šestero škofov. Nadškof Mathew, poglavar razkolniške starokatoliške cerkve se je s petimi škofi vred zopet vrnil v naročje svete katoliške cerkve.

Odlikovani usmiljenki. V Slovenjegraški bolnišnici sta bili odlikovani s srebrno svetinjo »Rudečega križa« z vojnim okraskom usmiljenki častiti sestri Genovefa Mesarec in Floriana Neža Bezjak.

Zasega zvonov. Vsled odredbe c. kr. namestnije v Gradcu morajo vse cerkve dve tretjini svojih zvonov oddati vojaški upravi.

15 praznikov in 53 nedelj. Leto 1916 je prestopno leto in šteje 366 dni. Zanimivo je, da noben katoliški praznik v tem letu ne pade na nedeljo. Leto 1916 bo torej z nedeljami vred štel 68 katoliških praznikov.

Tudi letnik 1865 l. 1916 pod črnovojniško dolžnostjo. Kakor poroča uradna »Krakauer Zeitung«, je ministrstvo odredilo, da ostanejo črnovojniki, rojeni l. 1865, t. j. 51, oziroma 52 letni moški še tudi v l. 1916 pod črnovojniško obveznostjo.

Slovenski Orel padel. Sin faktorja naše tiskarne g. Brožeta poroča, da je sovražni šrapnel na italijanskem bojišču pokončal življenje stavcu Alojziju Šulerju. Padli je bil več let zaposlen v naši tiskarni. Bil je član našega Orla. Naj mu bo južna zemlja lahka!

„Slovenska Straža“ je darovala iz dobička svoje druge efektne loterije za goriske begunce 1000 kron.

Izkopavanje padlih junakov. Višje armadno poveljstvo prejema številne prošnje, da se smejo izkopati in prepeljati v domovino padli svojci. Kratko potem, ko pride prošnja, včasih pa še predno pride prošnja v roke poveljstva, prošniki že brzojavno urgirajo odločitev. Pretno se more rešiti te prošnje, je treba obilo psarij sentertja, zato včasih poteče precej časa, da je prošnja rešena. Urgence pa na pravljajo le nepotrebno delo. Zato se odlej take urgence ne bodo več odošiljale na naslovljeno poveljstvo. Pač pa bo vsaklo, ki vloži prošnjo za izkop svojca, dobil uradno potrdilo, da je prošnja prišla na svoje mesto.

Poizvedbe glede vojnih ujetnikov. V zadnjem času se množe slučaj, da se obračajo zasebniki na c. in kr. vojno ministrstvo s prošnjo za podatke glede usode posameznih vojnih ujetnikov. Občinstvo se radi tega opozarja, da se je za take informacije glede vojnih ujetnikov že v interesu hitrejših odgovorov obračati izključno na skupno osrednjo poizvedovalno pisarno Rudečega križa — poizvedovalnica za vojne ujetnike, Dunaj I. Fischhof 3 (Gemeinsame Zentralnachweisebureau vom Roten Kreuze Auskuffstelle für Kriegsgefangene, Wien I. Fischhof 3). Vprašanja, ki prihajajo na c. in kr. vojno ministrstvo, jih izroča isto imenovanemu uradu za vojne ujetnike, tako da se trati s tem le čas.

Posiljanje poštnih zavojev vojakom na bojišče. Od 3. januarja naprej je dovoljeno pošiljati vojakom na bojišča poštna zavoje in sicer na vse vojne pošte. Na vojne pošte št. 11, 39, 51, 125, 149, 169 in 186 je dovoljeno vsak dan odpošiljati poštna zavoje, na ostale vojne pošte se pa smejo odpošiljati poštni zavoji le ob pondeljnik, torkih in s edah, torej samo trikrat na teden. Dovoljeno je pošiljati vojakom na bojišča sledeče predmete: Obleko, cigare, cigarete, tobak, pipe, vžigala na kresni kamen in druge predmete, ki se ne pokvarijo. Ni pa dovoljeno pošiljati jestvila, kot kruh, meso, slanino, surovo maslo in sir, nadalje vžgalic, raznih tekočin, kot vino, žganje, bencin, špirit, ter vžgal na bencin. Kdor bi pošiljal v poštnih zavojih vojakom na bojišče nedovoljene predmete, bi trpel škodo, kajti takšni poštni zavoji se vojakom ne izročajo, marveč se vrnejo odpošiljatelju in vrh tega bi moral odpošiljatelj plačati postnino od dotičnega poštnega zavoja.

* **Pogrešajo se:** Jakob Bohine, 87. pešpolk, 2. bataljon. Odgovor njegovi ženi Veroni Bohine, po-

šta Juršinci pri Ptujju. — Ivan Zobeč, domobranski pešpolk št. 26, 5. stotnija, vojna pošta št. 48. Odgovor prosi Ana Koroša, Nunska graba, pošta Ljutomer. — Janez Bauman, služil pri domobranskem pešpolku št. 4, 1. stotnija, vojna pošta št. 48. Nahajal se je od začetka vojske v Galiciji. Dne 21. avgusta 1914 je zadnjikrat pisal. Kdor bi kaj vedel o njem, naj naznani bratu Ferd. Bauman, Dražen Vrh, Marija Snežna, pošta Cmurek. — Anton Peserl od 3. stotnije lovsk. bat. št. 9. Odgovor materi Ani Peserl, Žitnice, Sv. Jurij v Slov. gorici. — Anton Pukl, pešpolk št. 87, vojna pošta št. 73. Odgovor materi Ani Kukuvič, Trnovlje št. 86, pošta Celje. — Janko Dvoršak, iz Gorn. Porčiča v Slov. gor. Mesca julija je še pisal svojim starišem, da je na Ruskem. Odgovor družini Dvoršak, Gornji Porčič, pošta Sv. Trojica v Slov. gor.

Pomanjkanje mož. Po sedanji vojni bo veliko pomanjkanje mož. Podobno je bilo tudi v križarskih vojnah. Sv. Bernard je tačas pisal: »Mesta, vasi in gradovi so brez prebivalcev, sedem žen komaj najde enega moža, toliko je vdov pri še živih možih.«

Ne čakamo več radi. Slovenski fantje in možje nam pišejo z južnega bojišča: Celih šest mesecev smo že tukaj na koroških obmejnih skalah in čakamo na laškega izdajalca, ki pa si ne upa v naše kraje. Nam je tega čakanja že dovolj. Najljubše bi nam bilo, če bi že jutri začeli prodirati v Italijo. Verdnik Matevž iz Makol, Štern Štefan iz Rač, Pleteršek Anton iz Dobrovc, Škeržel Pavel iz Lembaba, Zorec Alojzij in Majerič Janez iz Ptujja, Kovač Matija in Lovrenčič Vinko od Sv. Jerneja.

Dokler Slovenci živijo, tudi Avstrija ne bo padla! Tako nam pišejo s črnogorskega bojišča desetenik Krajnc, Haložan Mohorko, in Franc Kališnik, vsi od topniške baterije.

* **Nit sovražnega življenja bomo prerezali.** Z italijanskega bojišča se nam piše: Mnogo slovenskih mož in mladeničev je že tukaj prelilo svojo kri za ljubo domovino. Radi tega se hočemo mi ostali slovenski vojaki pošteno maščevati nad krivcem, nad izdajskim Lahom. Ne bo več dolgo, ko bomo na tej fronti prerezali nit, za katero visi sovražnikovo življenje. Pozdrave! Luka Usar iz celjske okolice, Fr. Robič iz Smarja in Anton Agrež iz Podsrede.

* **Slovenski domobranci v boju za vero, dom, cesarja.** Z italijanskega bojišča se nam piše: Sovražnik nam z vsakim napadom napravi mnogo dela, ker moramo pokopati trupla padlih Italijanov. A to je za nas delo časti, ker se mu mi nismo umaknili ne za korak. Kajti naš hiraer polk št. 26 se ne uda! Mi žrtvujemo rajši vse, kakor da bi si pokvarili tu svojo čast. Slovenci krepke »mamo roke, še čast za naše bo otroke, če sovražnik bode strel!« potem za Avstrijo bo raj odprt. Srečno Novo leto! Srečno pozdrave Vam pošiljamo: Narednik Potočnik, doma iz Rač pri Mariboru; desetenik Martin Pongračič, doma od Sv. Martina pri Slov. Bistrici; poddesetenik Al. Forstner iz Bistrice pri Mariboru; Jakob Živko iz Spodnje Voličine pri Sv. Rupertu v Slov. gorici; Jakob Kovačič iz Ormoža; Jakob Rihter iz Savinjske doline; Vidovič Martin iz Zavrča pri Ptujju; Fr. Petek iz Godenincev pri Središču.

* **Sedem sinov v vojaški sukni.** Veliko sinov je že darovala slovenska domovina svojemu ljubemu, sivolastemu vladarju, da brani izročeno mo zemljo, in uči sovražnika spoštovati našo zmagovalno armado. Ta težki čas je seboj prinesel slučaj, ki prav gotovo zasluži omembe in da s tem uvidijo cenjeni bralci „Slovenskega Gospodarja“, da mora vsak doprinesiti težke žrtve, Rodbina Jesih, doma od Sv. Tomaža pri Ormožu, ima pri vojaki sedem sinov, kojih šest se bori z zahrbtnim, izdajskim polentarjem, ali pa z Rusom. Sedmi, Tomaž, pa je pozvan sedaj k vojakom. Stariši so zdaj sami, popolnoma zapuščeni na obsežnem kmečkem posestvu in so že v visoki starosti, mati v 64., oče pa v 74. letu. Ob mobilizaciji sta šla dva na bojišče, Matko in Jože, tretji, Rudolf, je že v mirovnem stanju služil svojega vojnega gospodara in je seveda kmalu kot pionir odrinil na bojišče. Ostali trije, Janko, Franjo in Martin so sledili in dosedaj so še vsi, četudi so bili posamezni ranjeni, živi in zdravi. Matko je žal prišel za časa karpatskih bojev v bridko in tužno ujetništvo, kjer že dolgo čaka skorajšnjega zmagovitga miru in rešitve. Pomilovanja vredni so stariši, ki morajo v visoki starosti samevati brez vsake opore, katero so si tako vroče želeli in se veselili svojih krepkih sinov junakov. Bog podeli sedmerici srečo in skorajšnje zmagovalne vrtnitve!

* **Zahvala našim hrabrim slovenskim junakom.** Iz Stranice pri Konjicah se nam piše: Vojaki! Zahvaljujemo se Vam za Vaša pisma, katere nam pišete v „Slovenskega Gospodarja.“ Čitamo jih z velikim veseljem. Želimo Vam vse dobro za leto 1916! Pravi veseli nas tudi, ker slišimo, kako hrabro se Vi, slovenski junaki, bojujete in izdajalca-polentarja krepko držite nazaj. Me se bomo že same pomagale, kakor si bomo mogle, piskre vezale in škarje brusile. Samo tega škarijota na Slovensko Stajersko ne!! Me se Vas spominjamo tudi v molitvi in prosimo Boga, da bi nam podelil še to leto zaželjeno zmago in mir. Me Vam pošiljamo tudi „Slovenskega Gospoda-

rja", da bi Vas kratkočasil, kadar si bo polentar polento kuhali in ne bo imel časa Vas motiti. Posolili jo mu boste pa že potem Vi, kaj ne? Slovenska dekleta in žene Vas iskreno pozdravljamo in se priporočamo še za nadaljnja Vaša poročila v „Slovenskem Gospodarju.“ Sopi Vam bodo že tudi pripravljene, kadar se boste vrnili. Na veselo svidenje! Dekleta in žene in Stranice.

* **Skrb za kmečke invalide.** Na Dunaju so se pred kratkim sestali zastopniki raznih kmečkih organizacij in so sklenili, da se bo na Dunaju ustanovil urad za posredovanje dela in služb za invalide male posestnike in kmečke delavce. Namerava se v vsaki državi osnovati posebno podružnico tega važnega urada.

* **Mrtvi se oglašajo.** Jožef Kordel iz Rajhenštajna v rajhenburški župniji je pisal svoji ženi in otrokom iz ruskega ujetništva v Slávskoj Aleksandrovskej, da je še živ. Od 27. aprila 1915 ni bilo več nobenega pisma od njega. Dne 27. oktobra pa piše svoji ženi in otrokom: Ljuba žena! Pišem Ti, da še sem zdrav. Samo dolčas mi je tukaj v Rusiji. Bog daj zdravje Tebi, ljuba žena, otrokom, in srečo pri Vašem gospodarstvu. Na veselo svidenje po končani vojski! Dopisnica je prispela v Rajhenburg dne 3. dec. 1915.

* **Vojaška taksa.** Osebe, ki so podvržene plačevanju vojaške takse, t. j. vsi tisti moški od 24. do 36. leta, ki ne služijo pri vojaki, se morajo tekom meseca januarja zglašiti pri obč. uradu.

* **Nadzorovanje oproščenih.** Kakor izvemo, je vojaška oblast naročila orožniškim poveljstvom, da nadzorujejo, ali oni moški, ki so radi nujne potrebe na kmetih oproščeni vojaške službe, res zadostijo v prošnji navedenim potrebam.

* **Občevanje z ujetniki.** Vrhovno poveljstvo naše južno-zahodne armade je za naše kraje izdalo povelje glede občevanja z vojnimi ujetniki. Ostro je posebno ženskam prepovedano preprijazno ali nedostojno občevanje z ujetniki. Kazni so izredno stroge.

* **Pribitki k dednim pristojbinam.** Cesarska naredba z dne 30. dec. 1915 odreja: Zapuščinskih donoskov, ki so se dosedaj v korist deželnih in občinskih zakladov, za šolstvo, reveže in bolnike pobirali od čiste vrednosti zapuščin ali dedščin, se odlej ne bo več odmerjalo in pobiralo. Za te namene se bo odlej tako poskrbelo, da se bo dednim pristojbinam pribilo posebne doklade, ki znašajo na Dunaju 60%, v okrožju sudišč v Brnu, Lvovu, Pragi in Trstu 40%, po ostalih krajih 30%. Uradno pojasnilo pravi, da navedeni zakladi s to preuredbo ne bodo prikrajšani, ampak celo na boljšem.

* **Za lastnike lastnih lovov.** Veleposestniki, ki posedujejo v skupnem kosu 115 ha lastnega zemljišča imajo pravico, da smejo sami izvrševati lov na svojem posestvu. Mariborsko okrajno glavarstvo poziva take veleposestnike, da najpozneje do dne 20. jan. t. l. te svoje pravice javijo okrajnemu glavarstvu. Postavno določilo pravi, da ni potrebno, da bi moralo tako posestvo ležati samo v eni občini. Pač pa mora biti zemljišče v nepretrganem skupnem kosu.

* **Sladkor se podraži.** Listi poročajo, da se bo s 1. februarjem 1916 podražil sladkor za 50 v do 1 K pri 100 kg.

* **Oddaja grozdnih pečk v mariborsken okrajnem glavarstvu.** Kakor izvemo, je mariborska kmetijska podružnica pooblaščenca zbirati od posameznih občin mariborskega okrajnega glavarstva zbrane grozde dne pečke in jih skupno poslati osrednji družbi za izdelovanje olja na Dunaju.

* **Oddaja žita do 10. januarja.** Kakor izvemo oblasti zahtevajo, da se mora odvisno žito do 10. januarja oddati komisijonarjem vojno žitno pometnega zavoda. Po 10. januarju se bo odvisno žito odvzelo prisilnim potom in se plačalo 10% manj.

* **Popisovanje zalog vina in sadjaveca?** Nekateri davkarji zahtevajo od občin, da jim naznani, koliko vina in sadjaveca imajo v zalogi posestniki, ki so podvrženi osebno-dohodninskemu davku. V mnogih občinah pa so to uradno naročilo napačno razumeli in so kar po celi občini popisovali zaloge vina in sadjaveca. Na uradnem mestu se nam je zagotovilo, da popisovanja ali rekviriranja zalog vina in sadjaveca ne bo. Torej je vsako razburjenje popolnoma nepotrebno!

* **Popisovanje zalog sena in slame.** Cesarska namestnica je odredila popisovanje zalog sena in slame po celi deželi. Občine dobijo posebne tiskovine, katere morajo izročiti posameznim posestnikom in lastnikom sena in slame. Posestniki morajo tiskovine sami izpolniti in naznani, koliko sena, otave ali pa slame so imeli dne 30. decembra 1915 v zalogi. Popisane pole morajo oddati občinskemu uradu, kateri jih vpošlje okrajnemu glavarstvu. Oblast hoče s tem popisovanjem izvedeti, koliko je še na deželi odvisnega sena, otave in slame.

* **Cene za koprive.** Občinam se je naročilo, naj pri občanah poberejo nabrana koprivna stebila in naj ista odpošljejo vojaški oblasti. Cena znaša za 100 kg koprivnih stebel 1 K. — Koprive nadomestijo surovine, katere smo dosedaj dobivali iz tujine za izdelavo platna in raznih suknenih izdelkov.

Dopisi.

* **Maribor.** Narednik 87. pešpolka Maksimilijan Završnik, doma iz Maribora, je bil odlikovan z malo in veliko srebrno hrabrostno kolajno.

* **Maribor.** Od dne 30. decembra nadalje prodaja mariborska mestna občina tudi fižol v mestni prodajalni v Freihaus ulici. Dotične karte se dobe v pisarni na Stolnem trgu.

* **Kamnica pri Mariboru.** Dne 2. jan. je umrla v 57. letu svoje starosti soproga tukajšnjega posestnika in bivšega župana Bogomira Pečar, gospa Alojzija Pečar. Pokopana je bila v torek, dne 4. jan., na tukajšnjem pokopališču.

* **Sv. Boltenk v Slov. gor.** Vojno poveljstvo na južnem bojišču je podelilo četovodju Konradu Muršec radi hrabrosti pred sovražnikom veliko srebrno svetinjo I. vrste.

* **Sv. Benedikt v Slov. gor.** Anton Ješovnik, p. d. Kohečov, iz Ihove, že mesec in mesec ni več pisal. Ko je spomladi s 47. pešpolkom odšel v Galicijo nad Ruse, je še parkrat pisal, da je živ in zdrav, potem pa je naenkrat izostala vsaka karta, vsak glas o njem. Tudi tovariši, ki so se ranjeni vrnili, niso o njem vedeli nič povedati. Nekaj se je govorilo, da sta s sosedom Kavčičevim, p. d. Golibaševim, plavajoč čez Dnjestr ali morda kako drugo reko, oba utonila, a gotovega se ni vedelo nič. Imeli smo ga že pač vsi za mrtvega in ga šteli med one 25, ki jih je dosedaj naša fara žrtvovala za cesarja in domovino, in jih več nazaj ne bo. Posebno stariši so žalovali za njim, ker je bil vedno priden in rad ubogal, pa rad prijel za vsako delo. Mislimo si zato lahko njihovo presenečenje in veselje, ko so pred par dnevi naenkrat od svojega Tončka dobili pismo. Pisal je iz daljnega izhoda, iz Kazana na Ruskem. Piše pa sledeče: Preljubi oče in mati! V začetku svojega pisma vas vse prav prisrčno pozdravim in vam želim vsem, kolikor je vas doma, ljubo zdravje, katero je za človeško življenje najboljša na svetu. Naznanim vam, da sem zdrav in da mi dobro gre tukaj. Jaz sem sedaj v službi pri kmetu že drugi mesec in mi tukaj dobro gre. On mi je kupil dve srajci in hlače, imam jesti in 5 gld. na mesec. Ker so njemu tudi vzeli tri sine, sem jaz sedaj pri njem. On ima tri konje in pa kravo, 10 svinj in 7 ovc in to jaz opravljam. Tukaj je že tudi sneg in je precej mrzlo. Ignac Veingerl vas tudi lepo pozdravi. Z njim sva bila skupaj 3 tedne, potem je on šel na delo in jaz tudi. Anton Zlamber tudi še živi. (O tem smo že poročali!) Prosim vas, če to pismo dobite, odpišite mi, kaj si se začnete doma. Zdaj nimate drugega doma kot stare može in ženske, ker so moški potrebni. Odpišite mi, če ste še kaj zdravi ali ne. — Sledi tukaj cela vrsta pozdravov na sosedje, bofe in razne tetice in znanee. — „Le lepo doma molite za nas, da se še enkrat zopet vidimo v Ihovi. Voščim vam vsem skupaj veselo novo leto, da bi ga zdravi obhajali in da tudi božične praznike zdravi in veseli obhajate. Jaz je že bom opravil, kak bode boljše za me. . . . Tukaj jaz ne znam, kdaj je kaki praznik, drugače mi dobro gre. Sedaj sem tudi zdrav; ranjen sem bil v trebuh in bil tri mesece v bolnišnici. Zdaj pa sem zdrav, da boljši ne bom nikoli. . . .“

* **Sv. Križ na Murškem polju:** Na Doberdobski planoti je v boju proti Italijanom dal svoje življenje za domovino tudi vrl mladenič Franc Peršak iz Salinec, ki je bil nekdanji gojenec č. gg. salezijancev na Rakovniku pri Ljubljani in v Radni, pozneje pa je vstopil v samostan oo. kartuzijancev v Pleterji na Kranjskem. Svetila Tri večna luč, dragi France! Plačilo čednosti Tri pri nebeškem Očetu ni izostalo.

* **Leskovec.** G. župnik je dobil vojaške pozdrave iz bojnega polja na koroško-italijanski meji: „Že od začetka vojske nosimo častno vojaško suknjo štirje bratje: Karol, Anton, Ljudevit in Pavel Škumlec. Dne 17. dec. 1915 sva se midva, Pavel in Ljudevit, po 17mesečni ločitvi srečno in zdravo sešla na koroško-italijanski meji. Ob tem radostnem srečanju se Vas spominjava in Vam želiva vesele božične praznike! Na veselo in skorajšnje svidenje, ko bo potlačen Italijan!“ Naj Gospod milostno usliši srčno željo naših dobrih in hrabrih slovenskih junakov!

* **Galicija.** Dne 10. decembra je umrla na Zavrhu vrla gospodinja Marija Potočnik p. d. Urbanka stara 67 let, dne 16. decembra pa na Hramšah Jera Pušnik, p. d. Matevžeka, stara 86 let. Zadnja je bila dolgo let slepa, pa je voljno prenašala svoje težave; ob ugodnem vremenu je, dasiravno slepa, z samo palico v roki prešapkala daljno pot v cerkev, odkoder se je vselej z novimi močmi za nadaljnje rpljenje vračala na dom! Svetila obema vrlima slovenskima gospodinjama večna luč.

* **Galicija.** Tukaj smo imeli od 12. do 19. dec. 1915 sv. misijon ali duhovne vaje pod vodstvom č. gg. misijonarjev od sv. Jožefa nad Celjem, Kitak, Klančnik, Zorko. Župljani so se pridno in goreče udeleževali jednatih, obenem prav poludnih govorov č. gg. misijonarjev. Razdelilo se je do 2400 sv. obhajil. Ljudstvo je zajrmalo iz bogatega vira krščanskih resnic in milosti božje tolažbo in pogum v sedanjih težkih časih, polnih bridkosti in nadlog. Zato je v teh srečnih dnevih duhovnega veselja prihitelo tudi veliko število sosedov k nam: od sv.

Martina v Rožni dolini, iz Lopate, Gornje Ponkve, Dobrne in dr. Bog naj povrne č. gg. misijonarjem njih obili trud vsem udeležencem pa daj milost prinašati obilne sadove duhovnih vaj!

* **Celje.** Vsled ran, zadobljenih na bojiščih, so umrle v tukajšnjih vojaških bolnišnicah sledeče vojaške osebe: pešca Istvan Kongo in Janez Koch.

* **Vransko.** Saper Ivan Pavel piše z južnega bojišča, da dokler bodo naši hrabri slovenski polki tako junaško stražili meje naše domovine, Lah ne bo hodil po Sloveniji. Poleg gorej imenovanega se nahajata na isti postojanki tudi Ivan Glazer iz Ptuja in Ivan Petkovšek.

* **Slovenjgradec.** Za zasluge za avstrijski Ru-deči križ je bil odlikovan s častnim znakom II. razreda z vojnim okraskom vodja tukajšnjega okrajnega glavarstva, baron dr. Neugebauer.

* **Pameče pri Slovenjgradu.** V decembru minulega leta smo položili k večnemu počitku 81letnega starčka Pavla Visočnik. Kot grenadir je svojčas služil na Italijanskem. Poznal je še grofa Ra-deckega in videl papeža Pija IX. Prijazni starček je kaj rad pripovedoval o svojih doživljajih na Italijanskem. A poleg njega pa počiva 13letna pridna učenčka Mar. Rednjak. Tako smrt nič ne izbira.

Zadnja poročila došla v sredo, 5. januarja. Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglša:

Dunaj, 4. januarja.

Rusko bojišče.

Bitka v izhodni Galiciji traja še dalje. Sovražnik je nadaljeval včeraj, dne 3. jan., z velikimi silami svoje poskuse, da bi prederl pri Toporovcu ob Besarabski meji. Njegov neuspeh je bil isti, kakor v poprejšnjih dnevih. Ruski napadi so bili povsod odbiti, deloma v dolgo trajajočem bojnem metežu. Posebno srditi so bili boji mož proti možu v razstreljenih jarkih pri legarski hiši izhodno od kraja Rarance, kjer se je zlasti vnovič odlikoval varaždinski pešpolk šte. 16.

Istofako, kakor ob besarabski bojni črti, so se izjalovili napadi, katere je napravil sovražnik severno-izhodno od Okne ter napadi na mostno nasipino pri kraju Učičko. Izjalovili so se vsi z veliko vstrajnostjo podvzeti ruski poskusi udreti v naše strelske jarke na prostoru severno-izhodno od Bučaca. Izgube sovražnikov so skrajno velike. Na 10 km širokem ozemlju smo našli pred našo bojno črto 2300 ruskih mrtličev. Posamezni ruski bataljoni, ki so šli v boj stisoč možmi, so se po lastnih poročilih vrnili s 130 možmi.

Število v zadnjih dneh severno-izhodno od Bučaca ujetih Rusov znaša več kakor — 800 mož.

Ob gornjem toku reke Ikve so čete armadne skupine generala Böhm-Ermolijev sestrelile ruski zrakoplov. Posadka, in sicer dva častnika, je bila ujeta.

Italijansko bojišče.

V južnih Tirolah in na dolomitski bojni črti so se zopet vršili artilerijski boji. Naši zrakoplovi so metali na sovražnikovo skladišče bombe. Kraj Načborjet je bil spet obstreljevan s težkimi topovi.

Tudi v bovški kotlini in v krnskem ozemlju se je italijanska artilerija gibala. Severno od kraja Dolje so naše čete včeraj jutraj (dne 3. januarja) zavzele sovražnikovo kop, za katerega se je dosedaj vršil trdovraten boj. Trije italijanski protinapadi so bili odbiti.

Na Doberdobski gorski planoti pride vsak dan na posameznih delih bojne črte do bojov z granatami in metalci min.

Srbsko bojišče.

Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Listnica uredništva.

Alojz Š. . . . Ako se pravilno ne podpisate in ne navedete polnega imena padlega, dopisa ne moremo priobčiti.

Listnica upravnništva.

„Dobra kuharica“ Kezje: Ako ne pošljete naslova in natančnega besedila za izserat, ne moremo priobčiti.

7000 izredno močnih dvestletnih trti cepelne na Riparia Portalis in G6 he, silvanec, beli burgundec, rizling, šipon in trutca, prodaja ker potrebuje prostora, prvo vrsto po 8 v. drugo pa po 6 vin. komad. Kdor želi močan tra, naj takoj naroči, izkopane se bodo trte kadar se odpošljejo. Janez Pignar, posestnik v Zagorcih pošta Juršinci. 4

Naznanim, da imam več tisoč vkošenjenih šmaric neprodaj in sicer komad po 4 vinarje. Oglasi se je pri Francu Obrhan, Ljubljana, Sv. Tomaž pri Ormožu 5

Službe cerkovnika in organista želi spremeniti izv. krojač. Priporočilo od čast. ku št. župnega urada v št. Lovrenca nad M. Nastopi takoj ali pozneje. Naslov pove upravitelju pod „Zvest služabnik št. 8.“

Mesta vinjarja išče mož oženjen brez otrok, vojašine prost, ki se razume pri vinogradu in živini. Ponudbo: Janez Sele, Krčevina 163 Maribor. 10

Med (str), sidov ima na prodaj Forján Stefan, čebelar v kraju Šabotrat, Haraljevi, p. Belatinci, Ogrsko 11

Krojaški pomočnik za mešano delo in dva učena, ki sta se že učila, se takoj sprejamejo pri Gašper Krebel, krojaški mojster v Slovenj Gradcu. 13

Kupim malo posestvo v bližini ceste od Ljutomer do Radgone, tudi na samotnem kraju. Kdor ima kaj takega napredaj, naj poudi Mihaelu Koritniku v Dolenji vasi na Kranjskem. 14

Kupim

do 100 vagonov kostanjevega lesa (žaltnega kostanja) po 850 do 400 kron za vagon 10.000 kg postavjen na bližnjem postajo. Ponudbe na naslov: R. Starovainik, Konjice Štajersko. 76

Učence močen zdrav iz poštene hiše s primeroma bolko izobrazbo se sprejme v trgovino z mešanim blagom Franc Beršens v Ljutomeru. 764

Zanesljiv mož-vdovec (žena in hčerka ste ma umrli, sina pa še od začeta vojske pogreša) želi sprejeti kako pošteno lažjo službo hišnika ali kaj takega. Bil je dolga leta viničar v mariborski okolici. Bel bi v kateri župniji, ali h kakim vdovi. Naslov pove upravitelju pod naslovom „Zvest mož 1916.“

2 hiši za vsako obrt in upokojene primerne, so naprodaj. Več se izve pri lastniku J. Šramu v Dobruti vasi pošta Sv. Peter v Šav. dol. 769

Oveleto cepelne trte prodaja po 10 vin. komad Anton Slodnjak tinar pošta: Juršinci pri Ptuj. 11

Okrogel orahev les kupuje po najvišji ceni od 1 vagona naprej in tudi v manjši množini, kjer je mogoče, da se ga v enem kraju več napravi. P. Angel, Ljubljana Hradečkova vas 46. Pismene ponudbe z navedbo množine del. 762

Proda se novodolna krava, (tele se že odstavilo), v Hoči pri J. Lobniku. 740

Organist in krojač, neoženjen išče mesta. Franc Zemlič v Gradcu Glockenspielplatz 6 b. H. Wratschko. 768

Učenec

iz poštene hiše, zdrav in močan se sprejme za takojšnji vstop v trgovini mešanega blaga Josip Tušak, Sv. Anton v Slov. gor. 737

RUDOLF PEVEC trgovec v Mozirju kupi več vagonov krompirja ter jabolki, vsako množino mssala, suhih gob. Cene po dogovoru. 743

Dobrodoča trgovina

v št. Ilju v Slov. gor. se da s 1. januarjem 1916 poštenemu trgovcu ali trgovki v najem. Pogoji izredno ugodni. Več se izve pri načelniku Posojilnice vlc. g. župniku Evaldu Vračko, ali pri županu g. Thalerju. 735

„ADOL“

alpski zeliščni liniment.

Najboljše, bolečino utehujoče sredstvo za vrtanje.

Mestna lekarna „pri c. k. orlu“

Friderik Prull,

lekarnar v Mariboru, Glavni trg, zraven rotovala.

Zahtevajte

gretie in franke moj glavni cilj s 4000 silvanec in zlatine in srebrnine, godbovski, klenih, nenastih, gospodarskih in toaletnih predmetov, orožja etc. Prva tovarna ur. Kana Konrad, c. k. dvorni dobavitelj v Mostu (Brus) št. 800 (Celko). Nikielaste Roškopi-ure K 520, 420, 5—, srebrne ure K 540, nikielaste budilke K 260, dvojne budilke s zvončkom 4 K. — Pošilja se povzelo. Noben risiko. — Zamenjava devoljena ali denar nazaj. 1-54.

Lepa še skoro nova hiša ob državni cesti Trst-Dunaj, zidana, z opeko krita, studenec in lep vrt, rodovitna in solčna njiva in travnik s sadnim drevjem (več orlov), pripravo za rokodelca, obrtnika ali pensionista, se proda. Cena 13.000 kron. Rabi se le do 6000 K, ostalo lahko ostane. Hiša je v prometnem kraju, pet minut od farne cerkve; do ene železniške postaje 20 minut do druge pol ure. Pismena vprašanja pod „Državna cesta“ pod št. 689. na upravitelju.

Zidarji

za stalno in zimsko delo se sprejmejo za vojaške stavbe v Ljubljani. Sprejmejo se tudi

tesarji

za stalno delo. Za potovanje so potrebni uradno izdani potni listi. Stavbenik Julij Glaser, Maribor, Mellinshof. — Kupi se tudi vsaka množina stavbenega in rezanega lesa po najboljših cenah. 680

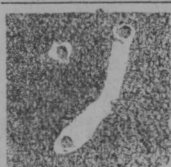
Še gobe, fižol, vinski kamen, ter sploh vse darila pridolke, kakor tudi vrste vrečo kupi veletrgovina Anton Kolenc, Celje Graška cesta št. 22. 464

Rudolf Pevec trgovec v Mozirju sprejme takoj 2 učenca večja slovenskega in nemškega jezika, ki sta v pisavi dobra, iz boljše hiše. Pri predstavi s pričevali se pove pogoje. 789

!KAVA!

50% cenejša:

Amerikanska štedilna kava, velearomatizirana, izdatna in štedilna 5 kg poskusna vreča 12 K franko po povzetju. Pol kilogram veleprima najfinjši čaj K 240. 50 komadov različnih lepih pohladnic 1 K oddaja A. Sapira, eksport kave in čaja Tiszabogdan 496, Ogrsko. 278

500 kroni

Vam pišam, ako Vaša kurja očesa, bradavice, obilščani v treh dneh brez bolečin ne izginejo s korenino vred. Hla bez-zamom. London s garancijam pismom 1 K, 8 lončki 2-50, 6 lonček 4-50. Kemény, Kofler (Kassa) I Postfach 14, Ogrsko. 492

Kupim lepo otroko predivo po visoki ceni. Usorec sprejemem po 5 kg paket po pošti samo franko. Florijan Kucurka št. Jurij ob juš. železnici. 587

Loterijake številke.

Trst, dne 29. decembra 1915: 38 44 69 17 39
Dunaj, dne 31. decembra 1915: 70 27 89 28 18

Vinogradniki, pozor!

Na suho cepijene, trte so na prodaj.

Najboljše sorte in sicer: I. vrste: laški rizlec (Wälschrling), beli burgundec, bela in rdeča žlahtina (Gutedel), izabela, pošip (šipon), zeleni silvanec, beli ranfol, trunta (bogato rdeča), kavčina, plavi burgundec, rumeni muskat, muskatna žlahtina, črni pesjanec ter nekaj mešanih vrst. Na razpolago je tudi več tisoč vkoreninjenih divjakov, in podlage (ključi) od Riparia Portalis.

Vse trte so cepijene na podlagi Rip. Portalis ter so jako lepe in popolnoma zaraščene in lepo vkoreninjene zakar se jamči.

Dobijo se tudi cepijene trte lanskega nasada (L. 1914). Cena trtam je po dogovoru. Pri naročilu naj se pošije 10% are. Naročila brez are so neveljavna. Kdor si želi naročiti lepe trte in nasaditi lep vinograd, naj se blagovoli ogledati pismeno ali ustmeno pri Francu Slodnjaku, trtnar v Rotmanu, pošta Juršinci pri Ptuj (Štajersko). 613

Pri meni se dobijo cepijene trte po najnižji ceni!

Edino zastopstvo in glavna zaloga za Avstro-Ogrsko od originalnih armadnih in železničarskih Roškopf-ur 5 K.

lanstvo 3 leta.

Po 14 dnevni poskušnji

se lahko vsaka ura proti popolni svoti zopet zamenja, torej ni nobene rizike, ampak se lahko vsak sam prepriča o teh izbornih urah. Prednosti teh ur: Prava železničarska Roškopf-ura se je, ne dolgo tega, našla za železnične in štrpanske službe z novo konstrukcijo zboljšala, dobila precizizirani tak, posebej močne osi, kolese se vso vrti v kamnini. Ura teče 32 ur in ide točno na pol minute, če tudi ura leži, visi ali se nosi v žepu. Ura je zavarovana proti preveliki napetosti peresa, obločje je iz čistega nikla ter je zavarovano še z enim plaščem za varstvo zoper prah ter se vsi pokrovi strogo in natančno zapirajo. Po dobri preizkušnji se se te ure radi nizke cene in vendar dobrega teka uradno upeljuje pri armadi in različnih železnih. Prosim Vas torej, da te ure ne zamenjate z drugimi sličnimi urami, ki se dobijo v trgovinah. — Vsak si naj brez nevarnosti, da bi trpel kako škodo, naroči mojo ceno ur. — Velik cenik popolnoma zastonj.

A. RIEFFMANN, Maribor ob Dravi št. 8, največja tovarniška zaloga ur, srebrnine in zlamine, razpočilja v vse dežele. — Specialist za boljše ure

Iskorne se je obneslo na vojaške v vojski in sploh na vsakega kot najboljši bol oblažajoče mazanje pri piskanju, reumatizmu, gripu, influenci, prepi, vnetih in bolelih v hrbtu Dr. Richter-ja

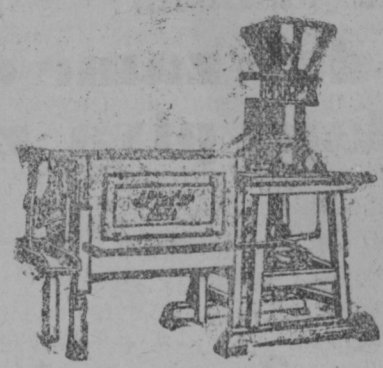
Sidro-Liniment. capsici compos.

Nadomestilo za Sidro-Pain-Expeller.

Steklenica kron. — 50, 1'40, 2—

Dobiva se v lekarnah ali direktno v Dr. Richter-ja lekarni „Pri zlatem levu“, Praga, I., Elizabetska cesta 1. Brevne raspošiljanje.

Zelo važno za KMETOVALCE!

Velika kmetijska potreba so kmeti v tej druzgini stroje, je, prav dober domači mlin s motorom kmetov, kakor se mlinja pri vsaki naravni dobovi vrt-nem mlin.

S tem zopet nove stroje Pfeifer-jevem domaćem mlinom se samore napravi in vsakega kmeta, vsakovrstno mlin in zadrž (grm) na vse kmetke in gospodke rabi s lahkoto na ročno gonitev, kakor tudi dolo z žirino, motorne in vodne mla.

Zahtevajte ceniko brezplačno in pošljite pravo.

Tovarna za mlino, kmetijske stroje, žage itd., Kvarna za železo in medenine

J. Pfeifer v Hočah

pri Mariboru (Štajersko)

Domače podjetje!

Opravična številka: E 2265/15-8

Dražbeni oklic in poziv k napovedbi.

Dne 29. januarja 1916 predp. ob 10. uri bo pri tem sodišču, v izbi št. 27 na podstavi s sklepom pogojev dražba sledečih nepremičnin: zemljiška knjiga vl. št. 317 Rače tovarna s parno silo in okrogno pečjo za izdelovanje opeke, in drugih glinskih izdelkov, sušilnice za opeko, poslopje s stanovanji za delavce, njive in travniki, ki se izkoriščajo na ta način, da se tam izkoplje ilovca, ter vse za obrat tovarne potrebne pritikline kakor orodje, stroji, lokomobila s 70 FP i.t.d. v obsegu skupaj 37835 m²; zemljiška knjiga vl. št. 489 Rače parcela št. 273/42 pašnik v obsegu 11657 m²; zemljiška knjiga vl. št. 538 Rače parcela št. 273/41 pašnik, v obsegu 11160 m²; zemljiška knjiga vl. št. 184 Morje parcela št. 635/4 njiva in št. 635/5 pašnik v obsegu skupaj 724 m²; cenilna vrednost vseh posestev skupaj s pritiklinami: 207365 K—, najmanjši ponudek 104000 K— vadij: 20740 K—.

Navedene neprimičnine tvorijo nedeljivo enoto in se bodo skupaj zdražbale.

Pod najmanjšim ponudkom se ne prodaje.

C. kr. okrajno sodišče v Mariboru, odd. IV.

dne 22. decembra 1915. 767

Pozor kmetovalci!

Kupujem volno, vinski kamen, vosek in suhe gobe.

Ivan Ravnikar, Celje
veletrgovina.

Proti NALEZLJIVOSTI

moramo se tembolj varovati, ker se sedaj nalezljive bolezn. bakterije, špikle, osepnice, kolera, legar v večji meri pojavljajo. Zato se naj rabi povsodi, kjer se take bolezni pojavljajo, dobro razkuževalno sredstvo, ki naj bi bilo v vsaki hiši na razpolago. Po preizkusih je v sedanosti najboljši razkuževalni sredstvo v zavodu prof. Löffler, Liebenach, Proskauer, Wiesbaden, Waz, Fleiter, Vertun, Perik itd.

LYSOFORM

Hi je brez duha, brez strupa in po ceni ter se dobi v vsaki lekarni in drožeriji v izvirnih steklenicah (zeleno steklo) za 1 K. Nalep Lysiforma je zanesljiv in gotov in se zato od vsakega zdravnik rabi na razkuževanje v bolniški postelji, za razkuževanje, očiščanje, se antiseptično obveso in za irigacijo.

Lysiform-milo je fino, nalahno milo za toaletno, ki vsebuje čistotek Lysiforma ter antiseptično učinkuje. To milo se lahko rabi tudi pri najobčutljivejši koži, kakor tudi za otroke in ženske. Ono naredi kožo mehko in prožno ter nareja jako prijeten duh. Zadoštuje se en poskus in vi boste vedno našli, da to izvrstno milo, ki je le navidezno drago, v porabi pa je jako ekonomično, ker en kos se dolgo časa zadoštuje, kar pa je 1 K 20 vinarjev.

„Pfeiffermiz-Lysiform“ je dobra učinkovita, antiseptična sredstva, ki slab duh iz ust takoj in gotovo prežene, kožo v beli in ohrani. Rabi se lahko tudi pri nahanu v grlo, pri kašlju, pri kateri, se grgranje po zdravniških predpisi, na kratke vede zadoštuje samo par kapljic. Izvirna steklenica stane 1 K 60 v ter se dobi v vsaki lekarni in drožeriji. Zanimiva knjiga s naslovom: „Zdravje in razkuževanje (Gesundheit und Keimtödtung)“ pošlje na zahtevo zastonj in poštne proste: HUBMANN, Referent der Lysiformwerke, Wien, III., Neuschwanstrasse 2.

100l domače pijače

osvežujoče, slastno in zelo gaseče ni lahko vsako sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškatni hrastovec, poprovni metovec, pomarančev, prvenec, vijenec. Neuspeh izključen. Na domača pijača se lahko pije polni hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma in žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delamčnost niti ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogarie Brno 637, Moravsko

100l domače pijače

osvežujoče, slastno in zelo gaseče ni lahko vsako sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškatni hrastovec, poprovni metovec, pomarančev, prvenec, vijenec. Neuspeh izključen. Na domača pijača se lahko pije polni hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma in žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delamčnost niti ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogarie Brno 637, Moravsko

100l domače pijače

osvežujoče, slastno in zelo gaseče ni lahko vsako sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškatni hrastovec, poprovni metovec, pomarančev, prvenec, vijenec. Neuspeh izključen. Na domača pijača se lahko pije polni hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma in žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delamčnost niti ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogarie Brno 637, Moravsko

100l domače pijače

osvežujoče, slastno in zelo gaseče ni lahko vsako sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškatni hrastovec, poprovni metovec, pomarančev, prvenec, vijenec. Neuspeh izključen. Na domača pijača se lahko pije polni hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma in žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delamčnost niti ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogarie Brno 637, Moravsko

100l domače pijače

osvežujoče, slastno in zelo gaseče ni lahko vsako sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškatni hrastovec, poprovni metovec, pomarančev, prvenec, vijenec. Neuspeh izključen. Na domača pijača se lahko pije polni hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma in žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delamčnost niti ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogarie Brno 637, Moravsko

100l domače pijače

osvežujoče, slastno in zelo gaseče ni lahko vsako sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškatni hrastovec, poprovni metovec, pomarančev, prvenec, vijenec. Neuspeh izključen. Na domača pijača se lahko pije polni hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma in žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delamčnost niti ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogarie Brno 637, Moravsko

100l domače pijače

osvežujoče, slastno in zelo gaseče ni lahko vsako sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškatni hrastovec, poprovni metovec, pomarančev, prvenec, vijenec. Neuspeh izključen. Na domača pijača se lahko pije polni hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma in žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delamčnost niti ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogarie Brno 637, Moravsko

100l domače pijače

osvežujoče, slastno in zelo gaseče ni lahko vsako sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškatni hrastovec, poprovni metovec, pomarančev, prvenec, vijenec. Neuspeh izključen. Na domača pijača se lahko pije polni hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma in žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delamčnost niti ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogarie Brno 637, Moravsko

100l domače pijače

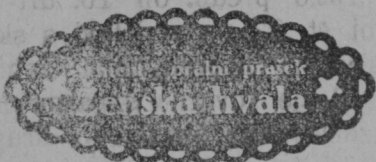
osvežujoče, slastno in zelo gaseče ni lahko vsako sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškatni hrastovec, poprovni metovec, pomarančev, prvenec, vijenec. Neuspeh izključen. Na domača pijača se lahko pije polni hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma in žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delamčnost niti ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogarie Brno 637, Moravsko

100l domače pijače

Schicht-Perilo — Bojno-Perilo.

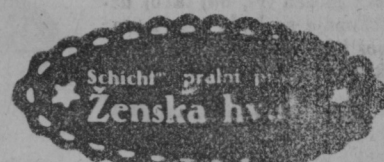
Cenejši in najboljši način pranja:

Dobiva se povsod!

Zamoči perilo nekoliko ura ali preko noči s prahim praškom „Ženska hvala“. Peri tedaj daljše kakor običajno. Samo malo mila — najboljša Schichtovo mila znamka „Jelen“ — še je potrebno da se najlepše perilo dobi.

Priščejuje posel, čas, denar in milo.

Dobiva se povsod!

Onimol je najboljša sredstvo za čiščenje rok, v kuhinji in v hiši.

Manufakturno trgovino J. FAULAND v Ptuj se najbolj priporoča.**Srečno novo leto**

vsem svojim cenjenim odjemalcem! Za obilen poset moje trgovine se nadalje priporočam. Potrudila se bom vsreči cenj. odjemalcem z vedno dobrim blagom, po nizkih cenah.

Marija Kocuvan,

12 trgovina z manufakturnim blagom v Ljutomeru.

Kako naročite

in to nemudoma storite

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

pri avstrijskega Rudečega križa

Mesečni obrok
za vsak pet
srečk ozir
obitnih listov
samo 5 kron

12 žrebanih vsako leto. Glavni dobitki 680.000 K
dobišite igralno pravico do dobitkov ene turske
srečke v zbirku do

4.000 frankov popolnoma izplačani.

Pojasniti in igralni načrt pošlji brezplačno

Srečkovno zastorstvo 15 Linbhans.

Zahvala.

Potrtega srca naznaja mo vsem so-
rodnikom, prijateljem in znancem, da
je naš iskreno ljubljani sin, oziroma brat

Janko Kloar

pade dne 10. novembra 1915 na južno-
zapadnem bojišču v 20. letu svojega
življenja za cesarja in očetnjo.

Žalujemo starši in brata.

**Oljate in petrolejne sode
kupuje po najvišjih cenah
tovarna za olje M. Elf r**

Dunaj XI, Simmeringerlande 86, (Siebente Haide-
querstrasse) Telefon 99.368.

**Pozor! Pozor!
Šartlevo moko**

Samo približno še 50.000 zavitkov imam v za-
logi. Približno za tri tedne. Kakor gotovo že znano,
samo 1 zavitek rabite za 1 šartelne, da porabite
kaj sladkorja, kvasa itd. Cena še zmirom samo
K 130 za zavitek. Pojasnila na razpolago. Na na-
ročilo izpod 3 zavitkov se ne ozira. Toraj kdor ho e,
da ne zamudi naj naroči takoj pri razpošiljalnici
šartlevo moko pri tvrdki

Ivan Urek.
Borovle Koroško.

**Nadaljna omejitev
oddaje piva.**

Z našim razglasom z dne 8. oktobra 1915 omenjena omejitev avstrijskega
izdelovanja piva je imela nasledek: zmanjšanje oddaje piva. Množine ječmena in
slada, ki jih je vojno-žitno-prometni zavod obljubil oziroma nakazal industriji za
varenje piva, so se le deloma dobile. Avstrijska pivovarnarska industrija je dobila
le nekoliko več kot eno četrtino potrebnih surovin.

Radi tega je **nadaljna bistvena omejitev oddaje piva** neizo-
gibna, posebno ker ima alpska pivovarnarska industrija nalogo, da zadosti kolikor
le mogoče naročilom na pivo za naše čete na fronti.

**Radi tega prosimo, da vzame občinstvo na
znanje, da se mora oddaja piva zopet znatno
omejiti.**

Gradec, 31. decembra 1915

Obrambna Zveza alpskih pivovarn.